

παπα/Γληγόριος τοῦ Πέτρου υἱοῦ Γεωργίου διὰ γρόσια τὸν ἀριθμὸν / 20 καὶ τάλαβα ἐγὼ ὁ παπα-Γληγόριος ὁ Θηβαῖος χειροδότως καὶ / ἐξ αὐτοῦ νὰ τὸ ἔχη τὸ ὅποῖον σπίτι δικό του ὡς πράμα / του ἐδικό του ποιεῖν ὡς βούλεται εἰς σαυτὸν καὶ εἶναι πλη / σίον τῆς Μαργιᾶς τοῦ Νικολάκη. Καὶ διὰ τὸ βέβαιον / ἐχάρισα τὸ παρὸν εἰς χεῖρα του μὲ τοὺς κάτωθεν / μαρτύρων. ἀψλγ Μαγιοῦ κ.

Παπα-Δημητράκης μάρτυς

Παπα-Νικολάκης μάρτυς

Γιώργης τοῦ Παπα-Τζανῆ μάρτυς

Παπα-Γιώργης τοῦ παπα-Τζικούρη μάρτυς

Παρθένιος ἀρχιερεὺς μάρτυς

16

20 Ἀπριλίου 1735

Ὁ Πατριάρχης Κων/πόλεως Νεόφυτος ἐπιβεβαιοῖ

Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου καὶ ἐμμαρτύρου γράμματος γίνεται δῆλον, ὡς ὁ Σαμουήλ μοναχὸς ἀπὸ τῆς νήσου Σκύρου πα / ραστάς ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ κριτηρίου ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐπ' ἀδελφῷ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Γεώργη τοῦ Γιάννη, ἐκίνησεν / ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ, λέγων, ὡς εἶχεν ἀδελφὴν καλουμένην Μαριάν, ἣτις ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς προσηλωθέντες καὶ μο / νάσαντες εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκύρον μοναστήριον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, μετόχιον ὃν τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει σε-βασμίου μοναστηρίου τῆς / Λαύρας, ἀφιέρωσαν εἰς τὸ αὐτὸ μετόχιον πάντα τὰ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ πράγματα αὐτῶν κινητὰ καὶ ἀκίνητα· μετὰ δὲ / τὸν θάνατον αὐτῶν τῶν ἀφιερωσάντων, οἱ λαυριῶται πατέρες διὰ τὸ μὴ χρησιμεῦον εἰς αὐτοὺς τοῦ κρατεῖν καὶ βαστάζειν / τὰ τοιαῦτα ἀφιερώματα, ἐπώλησαν αὐτὰ ἐξ ὀλοκλήρου πρά-σει τελεία ὡς ἐκ μέρους τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν πρὸς τὸν / ρηθέντα Σαμουήλ διὰ γράμματος ἐσφραγισμένου τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν· μετὰ δὲ ταῦτα ἐπαναστάς ὁ ρηθεὶς ἀνηψι / ὢς αὐτοῦ τε καὶ τῆς θανούσης Μαριᾶς Γεώργης καὶ τρόποις ἄλλο-τρίοις χρησάμενος ἐπὶ προφάσει ὡς οὐκ ἦσαν ὅλα τὰ πράγ / ματα τῆς ρηθείσης Μαριᾶς ἀφιερωμένα εἰς τὸ ρηθὲν μοναστήριον, ἀλλὰ μέρος ἐξ αὐτῶν ἦσαν ὡς ἐνέ-χυρα διὰ χρέος δε / δομένα, ἀπέσπασε βιαίως παρ' αὐτοῦ τοῦ Σαμουήλ τὰ ἡμίση τῶν πραγμάτων, δοὺς αὐτῷ ἀντὶ τούτων καὶ μερικὴν / ποσότητα ἄσπρων. Ὅθεν ὁ Σαμουήλ προβάλλων καὶ δικαιολογούμενος τὴν βιαιάν καὶ ἄδικον ἀφαίρεσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ / ἀγορασθέντων πραγμάτων ἐζήτει αὐθις ἐπαναλαβεῖν ταῦτα. Τοῦ δὲ Γεώργη ἐν τῷ ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ συνόδου τὸ μὲν / πρῶτον ταῖς αὐταῖς χρησάμενος προφάσεσι τελευταῖον δὲ ὁμολογήσαντος τὴν βίαν, ἀπεφάνθη συνοδικῶς τὰ πράγμα / τα ἐκεῖνα τῆς ποτὲ Μαριᾶς ὡς ἀποδειχθέντα γενέσθαι ἀφιερώματα, ἔχωσι τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν τῆς ἀφιερώσεως / καὶ ὀφείλωσιν ἐπανελθεῖν δικαίως εἰς τὸν ἀγορά-σαντα ταῦτα παρὰ τοῦ μοναστηρίου τῆς Λαύρας Σαμουήλ μοναχόν, κατὰ / τὸ ἐν

χερσὶν αὐτοῦ μοναστηριακὸν τῆς πωλήσεως γράμμα, ἣ τινι ἐκκλησιαστικῇ κρίσει καὶ ἀποφάσει στέρξας καὶ ὁ / ρηθεὶς Γεώργης καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ ρηθέντος Σαμουήλ ἀντὶ τῶν ὧν ἐδεδώκει καὶ ἐξώδευσεν εἰς τὴν βίαιον λῆψιν τῶν / εἰρημένων ἡμίσεων πραγμάτων τριάκοντα ἑπτὰ γρόσια τὰ πάντα παρητήθη καὶ ἀπέσχετο τοῦ λοιποῦ τῆς διακατοχῆς τῶν αὐ / τῶν πραγμάτων καὶ ὁμολόγησεν ὡς οὐκ ἔχει τοῦ λοιποῦ μετοχὴν τινὰ ἐν αὐτοῖς οὔτε δίκαιόν τι πολὺ ἢ ὀλίγον ζητεῖν παρὰ / του αὐτοῦ Σαμουήλ, ἐγκρατοῦς γεγονότος τοῦ λοιποῦ ὅλων ἐξ ὀλοκλήρου τῶν εἰρημένων πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων τῆς πο/τέ Μαριᾶς ὡς ἀγορασθέντων πράσει τελεία παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ ρηθὲν μοναστηριακὸν τῆς πωλήσεως γράμμα. "Οθεν εἰς τὴν / περὶ τούτου ἔνδειξιν καὶ διηνεκῇ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα τῆς πατρι-
αρχικῆς αὐλῆς ὁμολογία ἐπιβεβαιουῦντος τοῦ παναγιωτάτου/καὶ σεβασμιωτάτου δε-
σπότης καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Νεοφύτου καὶ μαρτυρία τιμιω-
τάτων καὶ λογιωτάτων κληρικῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐδόθη
τῷ αὐτῷ / Σαμουήλ. ἀψλε 'Απιλίου 20

Ἱερεὺς μέγας ἐκκλησίαρχος μαρτυρῶ

Ἱερεὺς πρωτονοτάριος Μιχαήλ μαρτυρῶ

Ἱερεὺς λογοθέτης Γεώργιος μαρτυρῶ

Ἱερεὺς μαρτυρῶ

Ἱερεὺςνοτάριος Ἰωάννης μαρτυρῶ

17

14 Μαρτίου 1742

Διὰ τῆς παρούσης μου ὁμολογίας καὶ ἀποδείξεως / δηλοποιῶ καὶ ὁμολογῶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὡς ὅτι / καγὼ ἡ Φροσύνη τοῦ παπα-Γεώργη τοῦ Κάκλα πῶς ἔλαβα / ἀπὸ τοῦ Βρεκίλιου τὴν γυναῖκα τὴν Καλὴ τοῦ Σαμνιώτη ἀσιλάνια 2 / ἥγουν δύο καὶ διὰ τιμῆς τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ τῆς δίνω / καὶ ἐγὼ δύο μασίδια ὅπου ἔχου γονικά μου στὸν "Αγιο / Παντελεήμονα πλησίον ὑποκάτωθεν τῆς Δεσποينوῦς καὶ πλησίον τὸν ἀγοραστὴν τέλειαν πράσιν, προικίσειν / χαρίσειν, ποιήτω ὡς βούλεται. Δι' ὃ εἰς πίστωσιν τῆς ἀλη / θείας ἔγινε τὸ παρὸν γράμμα κατέμπροσθεν / τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων εἰς ἀσφάλειαν. Ἐν ἔτει 1742 / Μαρτίου 14.

Παπα-Γεώργιος Τζελλεπῆς μαρτυρῶ

Παπα-Γιάννης Κάκλας γράφω καὶ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

18

6 Δεκεμβρίου 1743

Φανερόν ἔστω τοῖς πᾶσιν ὡς ὅτι ἐμεῖς οἱ ἀδελφοὶ / τῆς ἐκκλησίας οἱ εὐρισκό-
ντων